پاسخ به سؤالات و شبهات فلسطین و مقاومت- ۱۲

عهدشکنی رژیم اشغالگر قدس در توافقات بین‌المللی

هیچ کسی وجود جمعیّتی از مردم فلسطین در آن زمان را که اکثر آنها، عرب تبار و مسلمان و اقلیّتی از آنها یهود و مسیحی بوده و در آنجا زندگی می کردند را انکار نمی کند؛ بنابراین نادیده گرفتن حقوق مردم فلسطین نقضی آشکار بود که در قطعنامه قیمومت نیز مشاهده شد. در این قطعنامه حقّ قانونگذاری و حاکمیّت به دولت قیّم داده شده بود که این نیز برخلاف مادّه ۲۲ میثاق جامعه ملل بود. یکی از اصول مسلّمی که حقوق بین‌الملل عُرفی و نیز اسناد و مدارک بین‌المللی آن را به رسمیّت شناخته و بر آن صحه می گذارند و هیچ چیزی را جایگزین آن نمی‌کنند اصل حقّ تعیین سرنوشت است که توسّط مردم یک جامعه باید به اجرا درآید.

انگلستان پس از تشکیل سازمان ملل به استناد مادّه ده موضوع را به سازمان ملل تفویض کرد تا آن سازمان درخصوص وضعیّت فلسطین تصمیم‌گیری کند. کمیته ویژه‌ای تشکیل و دو طرح ارائه شد: یکی تشکیل یک دولت فدرال با ایالت‌های یهود و مسلمان و دیگری تشکیل دو دولت مستقل فلسطینی و یهودی بود که هر دو از سوی اعراب و فلسطینیان رد شد و از سوی یهودیان مستقر در آنجا (صهیونیست‌ها) طرح اکثریت پذیرفته و دولت اسرائیل تشکیل شد. با تصویب قطعنامه ۱۸۱ در سال ۱۹۴۷ به ناحق ۵۶ درصد اراضی را به یهودیان و ۴۴ درصد را به اعراب دادند، در حالی که در آن زمان تعداد فلسطینیان مستقرّ در سرزمین فلسطین بسیار بیشتر از قوم و مردم یهود بود.

این قطعنامه نیز از دید حقوق بین‌الملل مخدوش است؛ زیرا اوّلاً: مجمع عمومی نمی توانست برخلاف اصل مسلّم حق تعیین سرنوشت تصمیم گیری کند. ثانیاً تجاوز به امور و مسائل داخلی مردم فلسطین و نقض بند ۷ از مادّه ۲ منشور سازمان ملل بود و نباید سازمان ملل در امور داخلی کشورها دخالت کند. ثالثاً: (بر مبنای) عدم استفاده از ساز و کارهای حقوقی بود؛ زیرا دیوان دادگستری بین‌المللی درخصوص این اختلاف، احکام متفاوت و مختلفی در سایر نقاط دنیا نیز دارد. چرا این موضوع برای حکمیّت و رسیدگی به دیوان دادگستری بین‌المللی احاله نشد؟!

درگیری‌ها و جنگ‌های اعراب و اسرائیل تا سال ۱۹۶۷ ادامه داشت. در این سال قطعنامه ۲۴۲ صادر شد که امروزه بر این قطعنامه بسیار تأکید می شود. عمدتاً قطعنامه‌های جدید شورای امنیت و تأکید سران آمریکا و برخی کشورهای عرب بر اجرای صلح، متّکی بر این قطعنامه است. در این قطعنامه حاکمیّت دولت اشغالگر قدس به رسمیّت شناخته شده و از تمام دولت‌های عرب درخواست شده که این حاکمیّت را محترم بشمارند، در حالی که هیچ صحبتی از حاکمیت ملّت مظلوم فلسطین به میان نیامده است. عقب‌نشینی از سرزمین‌های قبل از ۱۹۶۷، آزاد شدن آبراه‌های بین‌المللی به خصوص کانال سوئز، از محورهایی بود که در این قطعنامه مطرح شد.

قطعنامه ۳۳۸ نیز از جمله قطعنامه‌هایی است که امروزه بر آن تأکید می شود. این قطعنامه نیز دارای دو مطلب مهمّ بود: یکی متارکه جنگ و عقب‌نشینی و دیگری اجرای قطعنامه ۲۴۲، ولی باز هم برای مردم فلسطین حقی در نظر گرفته نشد. بی‌توجّهی جامعه بین‌الملل و نیز بروز برخی مسائل سیاسی در دهه هفتاد میلادی (اختلاف شدید داخلی، عدم انسجام فرماندهی در بین کشورهای عرب، وجود انگیزه‌های قومی و ناسیونالیستی) موجب تحولاتی در بین کشورهای عرب یعنی کسانی که عمدتاً در صف اوّل مبارزه با رژیم اشغالگر قدس بودند شد و در نهایت نیز شاهد مذاکراتِ کمپ دیوید در اواخر دهه هفتاد و سفر سادات به رژیم اشغالگر قدس و سخنرانی در پارلمان این رژیم و سپس قرارداد ۱۹۷۹ و خروج مرحله‌ای رژیم صهیونیستی از صحرای سینا، احترام متقابل به حاکمیّت یکدیگر و قرار خودمختاری کرانه باختری هستیم. اگر در این قراردادها، قطعنامه‌ها و اسناد بین‌المللی دقّت شود ملاحظه خواهد شد که محوری‌ترین و اساسی‌ترین نکته این اسناد، احترام به حاکمیّت رژیم اشغالگر قدس است.

پس از آن، جنگ‌های اوایل دهه ۸۰ اقداماتی بود که عمدتاً از سوی سازمان‌های مبارز انجام گرفت و سرانجام تا اواخر دهه هشتاد میلادی ادامه داشت. همچنین کنفرانس‌ها و اجلاس‌هایی با حضور کشورهای عرب برگزار شد که عمدتاً رژیم اشغالگر تأکید می کرد که اگر در این کنفرانس‌ها و اجلاس‌ها نمایندگان فلسطینی حضور داشته باشند دولت او شرکت نخواهد کرد.

همزمان در اوایل دهه نود میلادی، مذاکرات پنهانی -که امروزه از آن‌ها به عنوان مذاکرات صلح نام برده می‌شود؛ از قبیل مذاکرات صلح اسلو، ۹۳ و ۹۵ که مبنایی‌ترین و اساسی‌ترین اسناد جدید درخصوص وضعیّت فلسطین است- شروع شد. البتّه پس از آن توافقات دو جانبه مختلفی، از قبیل توافقات در الخلیل و در آمریکا و همچنین ۱۹۹۹ در مصر صورت گرفت که عمدتاً در این مذاکرات نیز بر محترم شمردن و رعایت حقوق صهیونیست‌ها تأکید شده است. پس از آن رئیس الفتح طیّ نامه‌ای به نخست وزیر رژیم اشغالگر قدس (پرز) بر محترم شمردن حقّ رژیم اشغالگر قدس برای زندگی در آن منطقه و رعایت صلح و امنیّت آن‌ها، پذیرش قطعنامه‌های ۲۴۲ و ۳۳۸، حل و فصل مسالمت آمیز موضوع فلسطین، محکوم کردن تروریسم، مجازاتِ متخلفین از این امر و مطرح نشدن مطالبی مبنی بر نفی این رژیم (توسط این سازمان دست‌اندرکار مبارزه با رژیم اشغالگر قدس) تأکید کرد.

در مقابل تنها مطلب و تعهدّی که برای طرف مقابل اتخاذ شد به رسمیّت شمردن «پی ال او» یا سازمان آزادی‌بخش فلسطین بود. در اعلامیه‌ها و اطلاعیه‌هایی که از سوی سران درگیر به عنوان اعلامیه اصول در سال ۱۹۹۳ بیان شد، نیز این مسئله وجود دارد که رژیم اشغالگر قدس حق زندگی در این منطقه را دارد و در مقابل، به مردم فلسطین در غزّه و اریحا یک خودمختاری محدود داده شود. هر چند در این جا هم خودگردانی مطرح است و تعیین سرنوشت و خودمختاری و استقلال وجود ندارد، البتّه قرار بود این خودگردانی تا سال ۱۹۹۸ به استقلال کامل دولت فلسطین بینجامد [که تاکنون این وعده نیز عملی نشده است].

فلسطینی‌ها به تمام تعهدّات خود حتّی براساس اسناد دهه نود نیز عمل کردند، امّا رژیم اشغالگر قدس، نه تنها به هیچ کدام از تعهدّات خود در این زمینه عمل نکرد، بلکه نخست وزیر وقت این رژیم اعلام کرد که ما تعهدّات قبلی را قبول نداریم و هیچ حقّی برای مردم فلسطین قائل نیستیم و اگر آن‌ها می‌خواهند زندگی بکنند باید از فلسطین خارج شوند.

برای مردم فلسطین در نظر گرفته شده به مرحله عمل نرسید. وضعیت بیت‌المقدس روشن نشد، مسئولین دولت خودگردان مدّعی بودند که در مراحل بعدی بیت‌المقدس را از صهیونیست‌ها خواهند گرفت. رژیم اشغالگر هیچ گاه حاضر به معامله بر سر بیت‌المقدس نشده و همواره اعلام می کند که اگر بیت‌المقدس در اختیار مردم فلسطین قرار گیرد، ما به تعهّدات قبلی خود توجه نمی کنیم. تعهّداتی که طرف فلسطینی در دهه نود در مذاکرات صلح متعهّد شد شناسایی رژیم غاصب اسرائیل به عنوان یک دولت رسمی و لغو منشور ملّی فلسطین بود.

عملکرد سازمان ملل متحد و شورای امنیت در قبال رژیم صهیونیستی چگونه بوده است؟

مطابق منشور ملل متحد، شورای امنیت در برخورد با بحران‌های بین‌الملل ابتدا موظف به شناسایی وضعیت بحرانی، سپس بر مبنای وضعیت پدید آمده، موظف به اتخاذ تصمیم و اقدام علیه متخلف است.[1]

وظیفه‌ای که هیچ‌گاه از سوی سازمان ملل به آن توجه نشد. برای بررسی عملکرد شورای امنیت درباره بحرانی که عمر آن به درازای عمر سازمان ملل متحد است، ابتدا نیازمند شناسایی موقعیت پدید آمده‌ایم تا بر مبنای آن عملکرد شورا در برابر مسئله فلسطین را ارزیابی کنیم.

سازمان ملل متحد در زمان شکل‌گیری رژیم اسرائیل در سال ۱۹۴۸ م. مهم‌ترین نقش را در به رسمیت شناخته شدن آن ایفا کرد. شورای امنیت نیز به دنبال اوج‌گیری جنایات این رژیم تازه تأسیس، چنان رفتاری از خود نشان داده که عملاً کارآیی آن شورا در برابر انبوه جنایات صهیونیست‌ها را زیر سؤال برده است.

نکته مهمّی که امروزه مطرح است این است که رژیم اشغالگر قدس چه جایگاهی در حقوق بین‌الملل دارد؟. اگر شروع این رژیم را با صدور اعلامیّه «بالفور» در سال ۱۹۱۷ م. بدانیم، آن اعلامیّه غیر رسمی بوده و از نظر حقوق بین‌الملل غیرمعتبر و غیرقانونی است. قطعنامه‌های بعدی نیز، یکطرفه، یکجانبه و غیر قانونی و برخلاف میثاق جامعه ملل و منشور سازمان ملل تنظیم شده است. همچنین قراردادهای صلحی که از سال ۱۹۷۹ به بعد تحت عنوان پروسه صلح در این منطقه تنظیم شد، همه یکجانبه بوده و نیز هیچ یک از حقوقی که شورای امنیت تاکنون قطعنامه‌های متعددی علیه اسرائیل صادر کرده که علاوه‌بر شناسایی موارد مکرر نقض صلح و امنیت بین‌المللی از سوی این رژیم، خواستار توقف این اقدامات خلاف قانون شده است؛ امّا نه تنها رژیم اسرائیل از رعایت قطعنامه‌های شورای امنیت و احترام به موازین و قواعد حقوق بین‌الملل خودداری ورزیده، بلکه در موارد بسیاری قطعنامه‌های این شورا از سوی حامیان این رژیم وتو شده است.

به عنوان مثال دولت آمریکا در سال ۱۹۷۲ و ۱۹۷۳ ابتکار کشورهای غیرمتعهد در مورد تأکید بر حقوق فلسطینی‌ها را «وتو» کرد.

همچنین پیش‌نویس هشت قطعنامه در مورد مسئله فلسطین، سه قطعنامه درباره تجاوز اسرائیل به لبنان در سال ۱۹۸۲، یک قطعنامه مربوط به رعایت استقلال جنوب لبنان توسط اسرائیل و قطعنامه‌ای مربوط به محکوم‌کردن اسرائیل در حملات قبلی آن در سال ۱۹۷۷ را «وتو» کرده است.

فلسطینی‌ها به تمام تعهدّاتِ خود حتّی براساسِ اسنادِ دهه نود نیز عمل کردند، امّا رژیم اشغالگرِ قدس، نه تنها به هیچ کدام از تعهدّات خود در این زمینه عمل نکرد، بلکه نخست وزیر وقتِ این رژیم اعلام کرد که ما تعهدّات قبلی را قبول نداریم و هیچ حقّی برای مردم فلسطین قائل نیستیم و اگر آن‌ها می‌خواهند زندگی بکنند باید از فلسطین خارج شوند.

پانوشت:

۱- منشور ملل متحد، مواد ۴۲ و ۳۹

جنگ سرد فرهنگی؛ سازمان سیا در عرصه فرهنگ و هنر- ۱۲

توافقی دو جانبه و پرمنفعت

فرانسیس استونر ساندرس
ترجمه حسین باکند

داستان درام و فتنه و آشوب برلین پس از جنگ برای هر دو مرد جذابیت‌هایی داشت و به آنها فضا می‌داد که استعدادهای خود را به عنوان صحنه‌گردان‌های اصلی و خلاق در زمین پیاده کنند.

ناباکوف بعدها نوشت: «آن‌ها با هم موفق شدند میزان قابل توجهی از نازی‌ها را شکار کنند، [اما] برخی از رهبران ارکستر، نوازندگان پیانو، خواننده‌ها و تعدادی از نوازندگان ارکسترال شامل این تنبیه نشدند (که بسیاری از آن‌ها شایسته و مستحق آن [مجازات] بودند و برخی از آن‌ها الان باید آنجا حضور می‌داشتند)».

آن‌ها بر اساس قضاوتی که از روی برگه‌های پرسشنامه می‌کردند، بر این باور بودند که نباید اقدامات هنرمندان تحت حکومت آلمان نازی در گذشته به عنوان یک پدیده منحصر به فرد [و تکرارناشدنی] تلقی شود.

بعدها یکی از همکاران [جوسلسون] توضیح داد: «جوسلسون عمیقا بر این باور بود که نباید درباره نقش روشنفکران در شرایط بسیار سخت، در یک لحظه تصمیم گرفت».

«او فهمید که نازیسم در آلمان یک [موضوع و] گروتسک درهم آمیخته [و تفکیک‌ناپذیر] است. به طور کلی، آمریکایی‌ها هیچ ایده‌ای نداشتند. آن‌ها فقط وارد می‌شدند و انگشتشان را [به سمت کسی، به عنوان متهم] نشانه می‌رفتند.»

در سال ۱۹۴۷، رهبر اکستر، ویلهلم فورتوانگلر، با طوفانی از انتقادات مواجه شد. اگرچه او آشکارا با نسبت دادن لقب فاسد به پل هیندمیت (آهنگساز آلمانی) مخالفت کرده بود، اما بعدها به توافقی دوجانبه و پرمنفعت دست یافت.

فرتوانگلر، شخصی که به عنوان مشاور ایالتی پروس گماشته شده و نیز سمت‌های بلندی که از طرف نازی‌ها به او اعطا شده بود را بر عهده داشت، به [کار] رهبری «ارکستر فیلارمونیک برلین» و [مرکز] «اپرای دولتی برلین» در طول دوران رایش سوم ادامه داد.

در دسامبر ۱۹۴۶، یک و نیم سال بعد از آنکه پرونده او اولین بار مورد توجه «کمیسیون کنترل [و نظارت] متفقین» قرار گرفت، رهبر ارکستر قرار شد در «دادگاه هنرمندان» که در برلین تشکیل می‌شد حاضر شود. پرونده، مدت دو روز مورد استماع و رسیدگی قرار گرفت.

نتیجه [محکمه] مبهم بود. بعدا فروتوانگلر به طور غیر منتظره‌ای دریافت که کوماندانتورای متفقین [سابقه] او را پاک کرده‌اند و [اکنون] او آزاد بود که رهبری ارکستر «فیلارمونیک برلین» را در ۲۵ می سال ۱۹۴۶ در تایتانیا پلاست [نام یکی از بزرگ‌تری صحنه‌های نمایش برلین)] تحت اختیار آمریکا به دست گیرد.

در بین نوشته‌هایی که از مایکل جوسلسون باقی مانده است، یادداشتی وجود دارد که به نقش خود در چیزی که خودی‌ها از آن به عنوان «پرش» فروتوانگلر یاد کرده‌اند، اشاره می‌کند.

جوسلسون نوشت بود: «من نقش مهمی را در خلاصی ویلهلم فورتوانگلر، رهبر اکستر بزرگ آلمانی، از تحقیر زیر بار [و تیغ مجازات] رفتن در روند نازی زدایی ایفا کردم [و کمک کردم که این روند شامل او نشود و از چوب تنبیه نازی‌زدایی در امان بماند] در حالی که او هرگز عضو حزب نازی نبوده است».

این مانور [و عملیات حساب‌شده] با کمک ناباکوف به دست آمد. گرچه هر دو آن‌ها بعدها هرگز به طور واضح و مشخصی به موضوع نپرداختند و جزئیات پرونده همچنان مبهم و ناگفته باقی ماند.

در سال ۱۹۴۷، رهبر اکستر، ویلهلم فورتوانگلر، با طوفانی از انتقادات مواجه شد. اگرچه او آشکارا با نسبت دادن لقب فاسد به پل هیندمیت (آهنگساز آلمانی) مخالفت کرده بود، اما بعدها به توافقی دوجانبه و پرمنفعت دست یافت.

ناباکوف در سال ۱۹۷۷ از جوسلسون می‌پرسد: «من نمی‌دانم که آیا شما تاریخ تقریبی آمدن فورتوانگلر به شرق برلین را به یاد دارید یا نه، زمانی که او در آنجا کنفرانس رسانه‌ای برگزار کرد و تهدید کرد که اگر فورا [سابقه] او را پاک نکنیم به مسکو خواهد رفت».

«به نظرم یادم می‌آید که شما در خارج کردن او از بخش شوروی و آوردنش به مقر من دست داشتید (مگه نه؟) من خشم نجیبانه ژنرال مک کلور(رئیس بخش کنترل اطلاعات) نسبت رفتار فورتوانگلر را در آن زمان به یاد دارم...»

یک مسئول آمریکایی با عصبانیت به کشف تطهیر چهره‌هایی مثل فورتوانگلر واکنش نشان داد. در آوریل ۱۹۴۷، نیوول جنکینز مسئول تئاتر و موسیقی دولت نظامی آمریکا در وورتمبرک- بادن با عصبانیت خواستار توضیح [در این خصوص] شد که «چه طور ممکن است بسیاری از نازی‌های برجسته در حوزه موسیقی‌شناسی، هنوز فعال باشند». و همچنین فورتوانگلر، هربرت فون کارایان (رهبر ارکستر فیلارمونیک برلین) و الیزابت شوارتسکُف با وجود داشتن سوابق تیره و تار، به زودی توسط کمیسیون‌های متفقین پاک و تطهیر می‌شدند.

نیازمندی‌های کیهان

قبول آگهی تلفنی
از ساعت ۸ صبح الی ۶ بعدازظهر
تلفن: ۵-۳۳۱۱۲۲۹۲
فکس: ۳۳۱۱۸۰۵۳
niyaz.mandiha@kayhan.ir

مرکز
۳۳۱۱۰۲۰۸ ۳۳۱۱۲۱۹۳
۳۳۹۱۱۵۶۸ ۳۳۱۱۲۲۹۱
۳۳۱۱۹۲۳۶ ۳۳۱۱۳۰۸۵
۳۳۱۱۲۱۹۵ ۳۳۹۴۲۰۰۰

جنوب
سعدی ۳۳۹۶۲۲۱۱ - ۳۳۹۶۲۲۳۳
شرق استان تهران ۳۶۲۵۷۰۷۴
اسلامشهر ۵۶۳۴۴۳۴۳
چهاردانگه ۵۶۳۵۹۵۹۸

شمال
قلهک ۲۲۶۰۳۶۳۵
شمیران ۲۲۷۱۲۹۷۶
مطهری ۸۸۹۰۰۸۶۷ - ۸۸۸۰۱۵۵۲
شهرآرا ۶۶۵۹۲۲۶۶ -۶۶۵۹۳۰۱۰-۱۱

شرق — غرب
شهریار ۰۹۱۲۱۶۲۰۸۴۹
۶۵۲۲۲۹۳۳
کرج ۳۲۲۲۴۴۱۱ ۰۲۶-۳۲۲۲۶۰۱۳
دماوند ۷۶۳۲۱۹۳۸

استخدام
مجله زن روز
روزهای شنبه هر هفته منتشر می‌گردد

خرید و فروش و اجاره کلیه املاک
املاک افق
خرید- فروش- رهن- اجاره
زمین، ویلا، آپارتمان در رودهن و حومه
۰۹۱۲۱۷۲۹۴۸۵ و ۷۶۵۰۹۹۸۱

املاک انتظار
(شمال، نور، چمستان) خرید و فروش و رهن و اجاره -زمین باغ ویلا آپارتمان
۰۹۳۸۳۵۱۶۵۰۰

بنایی و خدمات ساختمانی
فلاشینگ نما زکریا
تهیه و اجرای فلاشینگ نما و ورق فلزی
۰۹۱۲۵۳۴۶۶۹۴

لوازم یدکی خودرو
تویوتا صبا (شریف‌فیا)
توزیع و پخش لوازم اصلی تویوتا- لکسوس (بازار)
۰۹۱۲۲۴۹۷۵۷۰ - ۳۳۹۹۰۰۱۷

خرید و فروش انواع خودرو
«خریدار نقدی فرسوده»
انواع خودرو و تمام مدل‌ها حتی مدارک ناقص و موتور سوخته
۰۹۱۲۲۵۸۶۸۴۲
۰۹۱۲۰۷۰۶۴۸۷

حمل و نقل
متصدی حمل هوایی زمینی دریایی و ریلی کالای وارداتی صادراتی ترانزیت، بازرگانی و ترخیص کالا
۰۹۱۲۳۵۷۶۵۷۶

کوناکون
فروش پرورش ماهی ۱۵۰تنی
۱۰۰ لیتردر ثانیه اب چاه قابل شرب ۴۰۰آمپر برق ۱۰۰کیلومتری تهران امکان تهاتر دارد
سند تک برگ ۰۹۱۹۲۱۰۰۰۹۸

آگهی‌های مفقودی
برگ سبز و کارت خودرو سواری پژو تیپ ۴۰۵ جی‌ال‌ایکس آی ۸/۱ مدل ۱۳۸۵ به رنگ نقره‌ای متالیک به شماره موتور ۱۲۴۸۵۰۴۰۸۱۹ به شماره شاسی ۱۳۲۲۸۳۲۷ به شماره پلاک ۷۹۳ ص ۷۳ ایران ۹۹ مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز اتومبیل پیکان مدل ۱۳۸۰ شماره انتظامی ۴۱۴ ص ۶۱ ایران ۷۸ شماره شاسی ۰۰۸۰۴۱۳۱۲۲ شماره موتور ۱۱۱۲۸۰۱۵۸۰۹ به نام اینجانب مهران رستمی فرزند ربجعلی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

سند کمپانی یکدستگاه سواری سیستم سایپا تیپ SAINA به رنگ سفیدروغنی مدل ۱۳۹۹ شماره موتور M15/8963584 وشماره شاسی NAS831100L5875801 وشماره پلاک ۲۴ ایران ۸۵ص ۲۴ به نام یهروز اسدپور کوفی به شماره ملی ۶۶۳۰۱۳۰۶۶۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

سند کمپانی و برگ سبز موتور سیکلت اثر کتوری تیزتک کار KM150 به شماره انتظامی ۲۲۸۷۷ ایران ۶۹۷ مدل ۹۶ موتور ۲۲۱۲۳۰ NCV ۰۱۴۹ تنه NCVFERKFEH1A ۰۱۹۲۵ به نام علی رنجبر مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو پیکان وانت، مدل ۱۳۸۹ دوگانه سوز، به شماره انتظامی ۱۱۶ ج ۹۸ ایران ۵۶، و شماره موتور ۱۱۴۸۸۱۱۳۴۳۹ و شماره شاسی NAAA 46 AA 3 AG 10 03312 مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز سواری سایپا ۱۳۱ SE به شماره انتظامی ۶۳ ب ۹۷۹ ۲۳ ایران ۶۳ مدل ۹۸ موتور M13/6376135 شاسی NAS411100K3568575 به نام زهرا مقبلی اکبر آبادی مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو پراید مدل ۸۵ به شماره انتظامی ۸۲۵ ن ۹۹ - ایران ۴۱ به شماره شاسی S14122859769937 و شماره موتور ۱۷۵۳۸۸۱ مفقود گردیده فاقد اعتبار است.

برگ سبز خودروسواری سایپا مدل۱۳۹۲ رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۴۹۲۴۷۳۸ وشاسی NAS431100D5748055 وانتظامی ۷۳ ایران ۲۴۴ ق ۸۶ بنام محمد صادق رنجکش بالکملی۲۴۰۰۲۳۳۳۵۷مفقود گردیده ازدرجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز، سند کمپانی، کارت سوخت و کارت شناسایی موتورسیکلت سیستم پیشرو تیپ کبیران CC125 مدل ۱۳۹۵ به رنگ قرمز به شماره پلاک ۵۹۲۵۳ ایران۵۸۹ به‌شماره‌تنه N5P***125R9550634 به شماره موتور ۰۱۲۵N5P9184844 مربوط به ولی‌الله وفائی نژاد مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز (سند مالکیت) سواری ساپیا SE۱۱۱ مدل ۱۳۹۳ به شماره پلاک ۷۴۵۱۹۳ ایران ۴۳ و شماره موتور ۵۱۳۸۲۰۷ و شماره شاسی NAS431100E5785196 به نام مریم سبکتکین ریزی به کدملی ۱۱۷۰۶۹۷۸۳۶ مفقود شده از درجه اعتبار ساقط است. زرین شهر.

نوبت دوم
گواهی می‌شود فاکتوربلوک سیلندر به شماره ۱۴۰۱۰۳۲۴۷۰۸ وبه‌شماره موتور FSS 10 ۱۴۸۶۵۳۲۴ مفقودوازدرجه اعتبارساقط می‌باشد. بویین زهرا

نوبت سوم
مدرک فارغ‌التحصیلی اینجانب بهزاد بندری فرزند محمد با شماره شناسنامه ۲۰۸۰۶۴۸۷۸۰ کد ملی ۲۰۸۰۶۴۸۷۸۰ صادره از: ساری در مقطع: کارشناسی ناپیوسته رشته: مدیریت دولتی صادره از واحد دانشگاهی: ساری با شماره سریال: ۳۹۵۱۸۳۴ مفقود گردیده و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری به نشانی: ساری کیلومتر ۷ جاده دریا مجتمع دانشگاهی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری ساختمان اداری طبقه دوم اداره دانش‌آموختگان و یا صندوق پستی ۱۹۴-۴۸۱۶۴ ارسال نمایند.

دعوت به همکاری
موسسه ای از افرادی با شرایط زیر برای بخش های کارگری و کارمندی خود دعوت به همکاری می نماید -
- واحد فنی: ۴ نفر مرد — با تحصیلات دیپلم
- واحد خدمات: ۵ نفر مرد — با تحصیلات حدود دیپلم
- امور مالی: ۳ نفر فارغ التحصیل کارشناسی حسابداری
- امور اداری: ۳ نفر آشنا به تایپ فارسی

متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با تلفن ۳۳۱۱۸۳۳۳ -۰۲۱ تماس حاصل نمایند.

شرایط و فرم اشتراک نشریات کیهان در تهران سال ۱۴۰۳

متقاضیان محترم می‌توانند با توجه به جدول زیر نسبت به انتخاب هر یک از نشریات مورد علاقه و واریز مبلغ اشتراک به شماره کارت **۶۱۰۴۳۳۸۹۸۷۹۴۸۷۷۱** بانک ملت به نام چاپ و انتشارات کیهان و ارسال اصل فیش بانکی همراه با فرم تکمیل شده ذیل به صندوق پستی **۱۱۳۶۵/۳۶۳۱** با پست سفارشی نسبت به برقراری اشتراک خود اقدام نمایند.

نوع نشریه	یکساله (ریال)	شش ماهه (ریال)	سه ماهه (ریال)
روزنامه کیهان	۴۲/۰۰۰/۰۰۰	۲۱/۰۰۰/۰۰۰	۱۰/۵۰۰/۰۰۰
روزنامه کیهان انگلیسی	۱۳۲/۰۰۰/۰۰۰	۶۶/۰۰۰/۰۰۰	۳۳/۰۰۰/۰۰۰
روزنامه کیهان عربی	۱۳۲/۰۰۰/۰۰۰	۶۶/۰۰۰/۰۰۰	۳۳/۰۰۰/۰۰۰
مجله کیهان ورزشی	۲۲/۸۸۰/۰۰۰	۱۱/۴۴۰/۰۰۰	۵/۷۲۰/۰۰۰
مجله زن روز	۲۲/۸۸۰/۰۰۰	۱۱/۴۴۰/۰۰۰	۵/۷۲۰/۰۰۰
مجله کیهان بچه‌ها	۱۴/۰۴۰/۰۰۰	۷/۰۲۰/۰۰۰	۳/۵۱۰/۰۰۰
مجله کیهان فرهنگی	۱/۲۸۰/۰۰۰	———	———

توجه:
۱- اشتراک عزیزانی که فرم درخواست آنها تا دهم هر ماه به امور مشترکین برسد از اول ماه بعد برقرار می‌شود.
۲- یک نسخه از کپی فیش بانکی و قبض سفارشی را تا پایان مدت اشتراک حتما نزد خود نگهداری نمائید.
۳- در صورت تغییر قیمت نشریات و یا هزینه پستی، معادل مبلغ پرداخت‌شده، نشریه مورد تقاضا ارسال می‌گردد.
۴- در صورت تمایل به اشتراک چند نشریه، برای هر کدام فیش بانکی جداگانه تهیه فرمائید.
۵- قبض پرداختی را می‌توانید به شماره **۰۹۱۲۷۹۳۲۵۶۸** با ذکر مشخصات در کانال تلگرام قرار داده به امور مشترکین اطلاع دهید.

فرم تقاضا

نام: ..... نام خانوادگی: ..... نوع نشریه: ..... تعداد نسخه..... مدت..... ماه
مبلغ پرداختی: ..... ریال شماره فیش بانکی: ..... تلفن: ..... تلفن همراه: .....
آدرس: .....
کد پستی: ..... پست الکترونیکی: .....

شماره اشتراک: .....

تلفن: ۳۵۲۰۲۲۷۸-۰۲۱ نمابر: ۳۳۹۱۰۹۲۲-۰۲۱ امور مشترکین موسسه کیهان

ویژه‌نامه تخصصی خودرو با مطالبی متنوع و کادری ورزیده با آخرین اخبار روز بهترین مکان جهت درج آگهی‌های شما